

Το απόγευμα της Τρίτης 8/2 προσάγεται από την αντιτρομοκρατική ο Παναγιώτης Καλαϊτζής έξω από το σπίτι της συντρόφου του. Η προσαγωγή μετατρέπεται σε σύλληψη και μαζί με 2 ακόμη άτομα βρίσκονται να κατηγορούνται αρχικά για την υπόθεση τοποθέτησης εμπρηστικού μηχανισμού στο Ίδρυμα εθνικού και θρησκευτικού προβληματισμού και μετέπειτα για συμμετοχή στην οργάνωση Αναρχική Δράση.

Στις καταθέσεις της αντιτρομοκρατικής το όνομα του Παναγιώτη δεν θα αναφερθεί ούτε μια μία φορά. Μοναδικό στοιχείο για τις κατηγορίες που του απαγγέθηκαν ήταν η σύνδεση με το σπίτι στο οποίο βρέθηκαν τα ευρήματα και το οποίο είχε παραχωρήσει τις ημέρες πριν και κατά τη διάρκεια της σύλληψης του σε έναν από τους έτερους συλληφθέντες για να περάσει την καραντίνα του επειδή είχε νοσήσει με covid 19. Η ιδιοκτήτρια του σπιτιού του και οι γείτονες του θα βεβαιώσουν πως ο Παναγιώτης συχνά έμενε με στο σπίτι της συντρόφου του. Όλα αυτά όμως φάνηκε πως δεν είχαν καμία αξία για την «δικαιοσύνη»: Θα κριθεί προφυλακιστέος με την κατηγορία μέλους «τρομοκρατικής οργάνωσης».

Δεν θα προσπαθήσουμε να αποδείξουμε το ποιόν του Παναγιώτη. Μας αρκεί που το γνωρίζουμε εμείς. Αυτό όμως που δεν μπορούμε να ανεχτούμε είναι το πως αρκεί μια φιλική και συναδερφική σχέση για εμπλοκή σε μια «τρομοκρατική οργάνωση». Πώς μπορεί να απαγγέλλονται κακουργηματικού χαρακτήρα κατηγορίες χωρίς να υπάρχει καν αναφορά του ονόματος ενός ανθρώπου στις καταθέσεις των κατήγορων.

Δεν είναι ούτε η πρώτη αλλά δυστυχώς ούτε και η τελευταία φορά που οι δικαστικές αρχές αφαιρούν την ελευθερία ανθρώπων λόγω φιλικών ή συντροφικών σχέσεων. Ο κατάλογος είναι μακρύς και το πρόσφατο παρελθόν (βλέπε υπόθεση Ηριάνας) μας έχει δείξει πως αργά ή γρήγορα αυτές οι κατηγορίες πέφτουν και κοινωνικά (το σημαντικότερο) αλλά και νομικά.

Κάποιοι θα αναφωνήσουν πως βαρέθηκαν να ακούνε για αστυνομικές σκευωρίες. Εμείς θα απαντήσουμε πως βαρεθήκαμε το τσουβάλιασμα ανθρώπων υπό την ομπρέλα φανταστικών εγκληματικών οργανώσεων, τα καρμπόν κατηγορητήρια και τις μετά «θανάτου» συγγνώμες για λάθη που οδηγούν σε προφυλακίσεις. Και γνωρίζοντας το ρυθμό με τον οποίο κινούνται τα δικαστήρια οι προφυλακίσεις αυτές μπορεί να διαρκέσουν πάνω από 1 χρόνο...

Δημοσιεύουμε αυτή τη σειρά γεγονότων σαν φίλοι και συγγενείς και σύντροφοι του Παναγιώτη για να βάσουμε τον καθένα στη θέση του αλλά και στη δική μας.

Δημοσιεύουμε αυτή τη κωμικοτραγική ιστορία για να δείξουμε το πως από τη μια μέρα στην άλλη ένας άνθρωπος μπορεί να στερηθεί την ελευθερία του αλλά και οι φίλοι και συγγενείς του να χάσουν τη συντροφιά του, την παρέα του... Και κλείνουμε με μια υπόσχεση... Δεν θα αφήσουμε ούτε μια ώρα να πάει χαμένη χωρίς να την αφιερώσουμε στην ανάδειξη αυτής της σκευωρίας. Δεν θα κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω πριν να έχουμε τον Πάνο και πάλι δίπλα μας, ελεύθερο έστω και μέσα σε αυτή την παράνοια καταστολής και ανελευθερίας.

Πρωτοβουλία φίλων /συγγενών/συντρόφων-ισσών

#freepanoulis

Άμεση αποφυλάκιση του Πάνου Καλαϊτζή που κρατείται στις φυλακές Κορυδαλλού από τις 11/02 χωρίς κανένα στοιχείο.

"Δεν φοβήθηκα ποτέ να πω τη γνώμη μου και να φωνάξω για το δίκιο, ούτε έχω σκοπό να σταματήσω τώρα. Ένα δίκιο, που τα ίδια τα γεγονότα δείχνουν ότι δεν βρίσκεται στα χέρια αυτών που με κρατάνε φυλακισμένο, χωρίς στοιχεία, εκπληρώνοντας δικές τους πολιτικές σκοπιμότητες."

Δύναμη σε όσους παλεύουν για το δίκιο. Δύναμη στους συγκατηγορούμενους μου, που από τη δική τους σκοπιά ο καθένας, δίνει μια ξεχωριστή μάχη."

Πάνος Καλαϊτζής
Φυλακές Κορυδαλλού, Περίοδος Δ'

Πρωτοβουλία φίλων / συγγενών συντρόφων-ισσών

Γράμμα του Πάνου Καλαϊτζή από τις Φυλακές Κορυδαλλού

Πάνε πάνω από 4 εβδομάδες από τη μέρα που αποφασίστηκε η προφυλάκιση μου και πλέον η ζωή στις φυλακές Κορυδαλλού έχει γίνει η νέα μου καθημερινότητα. Στις παρακάτω γραμμές θα ήθελα να μοιραστώ τα γεγονότα, πριν και μετά τη σύλλησή μου, καθώς και κάποια πράγματα για τη θέση μου.

Λίγα λόγια για τα γεγονότα

Δεκαπέντε μέρες πριν τη σύλλησή μου, ο συνάδελφος και πλέον συγκατηγορούμενος μου Θάνος Χατζηαγγέλου, ενημερώνοντάς με πως έχει συμπτώματα Covid-19, μου ζητάει να αναπληρώσω την βάρδια του, πράγμα το οποίο και έγινε. Μετά από συζήτηση μαζί του, αποφάσισα να του παραχωρήσω το σπίτι που νοίκιαζα στην οδό Αλκινόου για να κάνει καραντίνα (απομόνωση), καθώς εγώ θα μπορούσα να μείνω για ένα διάστημα στο σπίτι της συντρόφου μου. Η πρόταση αυτή έγινε για τρεις λόγους:

- Πρώτον, για την προφύλαξη της συντρόφου του.
- Δεύτερον, για την προφύλαξη της ομαλής λειτουργίας της συνεργατικής επιχείρησης που διατηρούμε, καθώς η σύντροφος του είναι μέλος αυτής.

- Τρίτον, για την προσωπική μου προφύλαξη, καθώς, αν και πλήρως εμβολιασμένος, έρχομαι σε επαφή με ανθρώπους που θα ήθελα να προφυλάξω.

Για τις επόμενες δεκαπέντε μέρες, αφού τα τεστ είχαν διαγνώσει θετικό τον Θ.Χ. στον ιό Covid-19, δεν είχα καμία επαφή μαζί του. Δεν πέρασα ούτε μία φορά από το σπίτι που του είχα παραχωρήσει, κάτι το οποίο επαληθεύεται από τις καταθέσεις της αντιτρομοκρατικής, όπου το όνομα μου δεν αναφέρεται σε απολύτως κανένα σημείο, σε καμία από τις παρακολουθήσεις, τόσο του Θ.Χ., αλλά και του σπιτιού μου. Μία μέρα πριν τη σύλλησή μου και αφού ο Θ.Χ. βγήκε αρνητικός στον Covid-19, πέρασε από το μαγαζί όπου τον είδα για πρώτη φορά μετά από 15 μέρες. Μου ζήτησε αν μπορεί να μείνει άλλες 2-3 μέρες σπίτι μου, πράγμα το οποίο δέχτηκα, αφού όπως προείπα είχα την δυνατότητα να μείνω στο σπίτι της συντρόφου μου.

Έτσι λοιπόν φτάνουμε στη μέρα της σύλληψής μου. Το απόγευμα της 8ης Φλεβάρη, βγαίνοντας από το σπίτι της συντρόφου μου (όπου διέμενα) με προσαγάγουν υπάλληλοι της αντιτρομοκρατικής. Με οδηγούν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης (ΓΑΔΘ) και μετά από κάποιες ώρες μου ανακοινώνουν τη σύλλησή μου.

Έπειτα από ένα βράδυ κουκουλωμένος και δεμένος στα γραφεία της αντιτρομοκρατικής, οδηγήθηκα στα δικαστήρια, όπου στα κελιά κράτησης συνάντησα για πρώτη φορά την έτερη συγκατηγορούμένη μου Γ. Βούλγαρη. Μάλιστα, της ζήτησα μέσα από τα κάγκελα να κατεβάσει λίγο την της προστατευτική μάσκα, μήπως και την αναγνωρίσω έστω φατσικά, πράγμα το οποίο δεν κατάφερα, καθώς δεν την είχα δει ποτέ στην ζωή μου. Τα υπόλοιπα είναι ιστορία, καθώς βρίσκομαι προφυλακισμένος στον Κορυδαλλό για μια υπόθεση που δεν είχα καμία απολύτως ανάμειξη.

Λίγα λόγια για μένα

Δεν έχω βάλει ποτέ πολιτική ταμπέλα στον εαυτό μου και δεν έχω σκοπό να το κάνω ούτε και τώρα, ώστε να καρπωθώ μία πολιτική υπεραξία ή συμπάθεια. Δεν έχω δηλώσει ποτέ αναρχικός, δεν έχω δηλώσει ποτέ επαναστάτης, δεν θα δήλωνα ποτέ ένοπλος αντάρτης. Παρ' όλα αυτά, είμαι ένας πολιτικά σκεπτόμενος άνθρωπος και δεν έχω φοβηθεί ποτέ να πω την γνώμη μου, δεν έχω σταματήσει ποτέ να φωνάζω για το δίκιο. Από το 2008 έως το 2010 που έφυγα στο εξωτερικό για να εργαστώ, συμμετείχα σε ανοιχτές συνελεύσεις της γειτονιάς μου, προσπαθώντας να βελτιώσω μαζί με συνανθρώπους μου το κοινό βιοτικό επίπεδο. Από το τέλος του 2015, που επέστρεψα στην Ελλάδα, ικανοποίησα την ανάγκη μου για αθλητισμό μέσα από μία αυτοοργανωμένη ομάδα, που αντιτίθεται στον σύγχρονο πρωταθλητισμό, ο οποίος περιστρέφεται γύρω από την μπίζνα, τα φράγκα και την ντόπα. Επίσης, έχω συνειδητά επιλέξει, για βιοποριστικούς λόγους, να συμμετέχω σε συνεταιρισμό εργαζομένων, προτάσσοντας έτσι έναν διαφορετικό τρόπο εργασίας απέναντι στον εργασιακό Μεσαίωνα. Όταν το κράτος αποφάσισε λόγω της πανδημίας Covid-19 να κλείσει τα πάντα, αδιαφορώντας για την τύχη των αστέγων, απόρων, τοξικοεξαρτημένων και οικογενειών με μικρό ή μηδενικό εισόδημα, οργανώθηκα σε δομές μαγειρέματος και διανομής γευμάτων, ώστε να βοηθήσω και εγώ από την πλευρά μου όσους είχαν ανάγκη.

Ίσως, πλέον αυτά να αρκούν για να αποτελεί κάποιος τον βολικό τρίτο που ενεργοποιεί ποινικά το άρθρο 187α περί τρομοκρατικής οργάνωσης και για να χτιστεί μια δικογραφία-φάρσα, χωρίς καν να αναφέρεται πουθενά το όνομά μου στις καταθέσεις της αντιτρομοκρατικής. Δεν φοβήθηκα ποτέ να πω την γνώμη μου και να φωνάξω για το δίκιο, ούτε έχω σκοπό να σταματήσω τώρα. Ένα δίκιο, που τα ίδια τα γεγονότα δείχνουν ότι δεν βρίσκεται στα χέρια αυτών που με κρατάνε φυλακισμένο, χωρίς στοιχεία, εκπληρώνοντας δικές τους πολιτικές σκοπιμότητες.

Δύναμη σε όσους παλεύουν για το δίκιο.

Δύναμη στους συγκατηγορούμένους μου, που από την δική του σκοπιά ο καθένας, δίνει μία ξεχωριστή μάχη.

Πάνος Καλαϊτζής

Φυλακές Κορυδαλλού Πτέρυγα Δ'